

IV. stretnutie: VERIŤ ZNAMENÁ SPOJIŤ SVOJ ŽIVOT S BOHOM

VIDIEŤ.

Hľadajme odpovede na tieto otázky:

- Aký je rozdiel medzi veriť v Boha a veriť Bohu?
- Na koľko viera sa spája so šťastím?

POSÚDIŤ.

Prečítajme tieto texty: 2 KOR 5,17. EF 4,21-24.

Ten kto prijíma vieru, je novým človekom. Stáva sa Božím dieťaťom v Ježišovi Kristovi. Bohu môžeme povedať Abba Otče! Čo znamená Otecko, Tatko. Bola to najkrajšia skúsenosť u Ježiša. A tak isto to môže byť aj naša skúsenosť. Byť božím dieťaťom je najkrajšia skúsenosť v živote každého človeka. (Porov.: Pápež František, Lumen Fidei 19)

Od okamihu stvorenia človeka je ľudská vôľa nasmerovaná na Božiu vôľu. Keď Bohu hovoríme svoje áno, tak naša vôľa je v plnosti slobodná a nachádza svoju realizáciu. Ale hriechom sa staviame proti Bohu. Prví ľudia si mysleli, že keď Bohu povedia NIE, tak budú naplno slobodní. Mýlili sa. Kristus na Olivovej hore vedie ľudskú vôľu k plnému ÁNO voči Bohu. V ňom prirodzená vôľa je orientovaná smerom, ktorý určuje Boh. Stredobodom Osoby Ježiša Krista je Boží Syn. Bytostne je s tým spojený. Svoje ÁNO dáva svojmu Otcovi. Svoju vôľu prispôsobuje Božej vôli. Človek sa stáva „božským“. Iba keď Bohu hovoríme svoje ÁNO, tak sme v plnosti slobodnými. Toto vykonáva Kristus v Getsemanskej záhrade. Ľudskú vôľu prenáša do Božej vôle. Tak sa rodí pravdivý človek a my sme vykúpení. (porov.: Katechéza pápeža Benedikta XVI., dňa 1.2.2012)

Úryvok z modlitby KOČ: ... Upierajúc svoj pohľad na teba ako na vzor človeka v plnosti vykúpeného a oslobodeného a preto skrze lásku bezhranične oddaného v Duchu sv Krista ...

Vymenovať 5 základných črt kresťana ako nového človeka.

Panna Mária výnimočným spôsobom otvorila dvere svojho srdca Stvoriteľovi a odovzdala sa úplne do jeho rúk. Matka Božia žije v plnom vzťahu s Pánom. Prijíma postoj počúvania a uvažuje nad Božími znameniami na ceste svojho ľudu. Je zapojená do dejín viery a nádeje v Božie prísľuby. Je to podstata jej života. Slobodne je oddaná Božiemu slovu a Božej vôli v poslušnosti viery. (porov.: Katechéza pápeža Benedikta XVI., dňa 19.12.2012)

Namiesto viery v Boha sa tu uprednostňuje uctievanie modly, ktorej tvár môžeme utvoriť a ktorej pôvod poznáme, lebo sme ju sami zhotovili. Pred modlou nehrozí možnosť povolania, ktoré by vyzývalo zanechať vlastné istoty, pretože modly „majú ústa, ale nehovoria“ (Ž 115, 5). Jasne tu vidno, že modla je zámkou, aby sme do stredobodu všetkého postavili seba samých a uctievali dielo svojich rúk. Človek, ktorý stratil základnú orientáciu, ktorá by dávala jednotu jeho existencii, stráca sa v rozdrobenosti svojich mnohých túžob, odmieta čakať na čas prísľubení a rozpadá sa na tisíc drobných okamihov svojich dejín. Preto je modloslužba vždy polyteizmom, bezcieľným prechádzaním od jedného pána k druhému. Modloslužba neponúka cestu, ale množstvo chodníkov, ktoré nevedú k istému cieľu, ale skôr

tvoria labyrint. Kto sa nechce zveriť Bohu, musí počúvať hlas mnohých modiel, ktoré kričia: „Dôveruj mne!“ (pápež František, Lumen Fidei 13)

Čo pre mňa znamená oddať sa Bohu do jeho rúk bez ohraničenia?

... uvedomujeme si mnohorakú neslobodu, do ktorej upadli naše srdcia ...

Čo zo strachu nechcem odovzdať Bohu do jeho rúk?

KONAŤ.

Spoločne na záver stretnutia sa odovzdávame Bohu spolu s Pannou Máriou. Nielen svoj život, ale aj život tých ľudí, ktorých sme ešte neodovzdali Bohu. Je možné použiť modlitbu KOČ k Panne Márii.